

Gloeit van liefde voor de luchten,
 Die den nederlandschen grond
 Overzwieren en bevruchten
 Sedert de eerste morgenstond;
 Gloeit van liefde voor de stralen
 Van Gods koesterende zon,
 Zóo als ze over Neêrland dalen,
 Neêrlands beemden rijk bemalen,
 Dartelen op zilvren bron!

Geen Nederlander, indien, gehard als hij zich rekest tegen smaadedenen, het purper der verontwaardiging hem toch naar het gelaat stijgt, als hij zich den dierbren naam van zoon zijns roemrijken Vaderlands ontzeggen hoort! — Heb ik dan niet verkondigd, waar ik maar mocht, dat Nederland eene heerlijke, eene schoone geschiedenis had, die bogen kan op een rij van geloofs- en oorlogshelden, Vorsten, kunstenaars, dichters en geleerden, als wellicht geen ander volk heeft aan te wijzen? Heb ik dan niet, naar de mate mijner krachten, gepoogd het feest der vestiging van onzen eigenlijken, negen-eeuwen-ouden Staat in helderer licht te stellen, en de overeenstemming aan te toonen van ons Staats- en Kunstleven in de verschillende tijdperken? Heb ik er dan naar gevraagd, of ik mij vijanden op den hals zou halen, toen het er op aankwam de proef te nemen of ik iets kon toebrengen aan de juiste waardeering van het middeltijdvak onzer geschiedenis? Heb ik mij dan ontzien gevierde namen met meer waarheidszin dan voorzichtigheid, van hunnen straalkrans te ontdoen, toen het bleek, dat hun gezag de miskenning van mijn volk, de dwaling, steunde?

Juich ik dan niet mede en verheug ik mij niet van ganscher harte in den roem der helden, in de wijsheid der staatslieden, in de welvaart der burgers van de Republiek der XVIIe eeuw? Heb ik ooit het streven miskend of geminacht dergenen, die voor de tijden der Republiek hadden ondernomen, wat ik, gedreven door vrije voorkeur, vooral met opzicht tot het Graafschap beproefde? Heb ik, integendeel, geen blijken van eerbiedige sympathie aan den dag gelegd voor allen, die de erkenning van Holland's grootheid bevorderd hadden? Wie heeft, tot vermoeiens der geleerde lichamen toe, hen trachten te bewegen een komitee aan te stellen, dat onze te weinig gekende Nederlandsche Bouwkunst, inzonderheid die van het tijdvak der Hervorming, voor algeheelen ondergang en vergetelheid mocht bewaren? Ik ben geen Nederlander? Wie zijt gij, die den laster uitspreekt en tracht voort te planten? Uwe daden getuigen, dat gij oud-Holland's ronden aard hebt afgezworen.

Ik heb geen liefde voor mijn land! — In mijn boezem kan ik u niet doen lezen — maar waar maakt gij uit op, dat mijne liefde voor mijn vaderland,